

De onverwachte intieme sfeer bij de Allersmaborg

Struunroute



De Vereniging Kleine Dorpen Groningen heeft in de provincie 23 'Struunroutes' uitgezet, wandelingen die door het afwisselende Groninger platteland gaan. Journalist en verwoed wandelaar Han Vermaat loopt elke week een route en doet verslag in het Groninger Dagblad. Deze week Struunroute 2, wandelen door Garnwerd, Ezinge en Feerwerd.

■ EZINGE - Ten oosten van Ezinge stond een stevige, dikke paal. Op de paal was een platvormpje met daarop een tent van wit canvas en twee stoelen er voor. Het is een kunstwerk van Albert Geertjes, onbekende vandalen hebben de paal op acht augustus 1999 omgezaagd. Het vernielde object is blijven liggen, voorbijgangers kunnen op een bordje de titel nog lezen: 'Picknick in zee land voorheen Picknick in Zeeland'.

Door Han Vermaat

Vlak buiten Garnwerd is de weg nog druk, maar na de afslag naar Aduarderzijl heerst de kenmerkende rust van het platteland in het noorden van Groningen. Rechts is de hoge



▲ De Burgemeester Brouwersstraat in Garnwerd. Deze straat verbindt de oude dorpskern op de wierde met het 'nieuwere' deel van het dorp langs de afsnijding van het Reitdiep die in 1629 gegraven is. Foto: ...

dijk langs het Reitdiep, links zijn uitgestrekte weilanden en later loopt de wandelaar langs even uitgestrekte akkers. Een grote meidoorn zit eind oktober vol vuurrode bessen, wat een warme kleur aan het landschap geeft. „Kijk, een zeilboot”, zegt Janos. Deze tienjarige wandelaar uit Groningen loopt deze dag de Struunroute mee. De boot zelf is niet te zien, maar het zeil steekt boven de dijk uit.

De eerste boerderij langs de weg is van het type kop-hals-romp. De kop is het voorhuis, de romp is de schuur en de hals een laag verbindingsstuk hier-tussen. De zolder boven het woongedeelte was de plaats waar zaaigoed was opgeslagen.

„Deze zaadzolder heeft aan de voorzijde twee kleine raampjes”, is te lezen in de routebeschrijving. „Om zulke raampjes een huiselijk aanzien te geven, werden er wel gordijntjes gehangen of, zoals hier, op geschilderd.” Op de foto in de gids zijn de kleine raampjes nog te zien, maar het voorhuis is verbouwd. De kleine raampjes zijn vergroot en de geschilderde gordijntjes verdwenen. Gelukkig is de karakteristieke indeling kop-hals-romp gebleven.

Vijftien fietswrakken

De Allersmaborg biedt een onverwachte intieme sfeer in het weidse land. Een slotgracht met een witte ophaalbrug omringt de borg en om de gracht

zijn weer houtsingels. Over het erf van de borg scharrelt een groepje kippen, de haan loopt er bij alsof hij vreselijk belangrijk is. De enige geluiden zijn het geruis van de wind in de bomen en het gekras van de roeken. Zelfs auto's zijn hier nauwelijks te horen. Op een paal bij de ophaalbrug staat een grote duiventuil, waar duiven af en aan vliegen. De sprookjesachtige omgeving wordt bedorven door vijftien fietswrakken die tegen de bomen staan en in het gras liggen. Zo te zien hebben ze lang onder water gelegen, allemaal zijn ze verroest en van veel zijn de spaken al verdwenen. „De wrakken worden nog opgehaald”, zegt Thomas Pruijm van de gemeente Win-

sum. De weg naar Ezinge gaat langs het vernielde kunstwerk van Albert Geertjes. „Dit was een schadepost van enkele duizenden guldens”, vertelt Pruijm. „Momenteel zijn er onvoldoende middelen om het weer te herstellen, maar het is wel de bedoeling dat dit gebeurt.” De wierde waar Ezinge op ligt is met een doorsnee van 450 meter en een hoogte van vijf meter een van de grootste die in Groningen hebben bestaan. Opvallend is dat niet de hele wierde bebouwd is, maar dat de bebouwing een 'taartpunt' vormt die ongeveer een vijfde deel van het oppervlak beslaat. Het museum Wierdenland geeft veel informatie over de geschiedenis van de wierden. Op dinsdag- tot en met zondagmiddag zou het museum open zijn, maar er hangt een bordje: 'Gesloten wegens verwarmingsstoring'. De volgende kleine teleurstelling is bij de kerk. Het is niet meer toegestaan om een rondje om de kerk te lopen, een hek met prikkeldraad verspert de weg.

Joeswert

De route over het Lucaspad tussen Ezinge en Feerwerd is rustig, een fietspad langs een kleiweg en geen auto's. Links is weer een schitterend voorbeeld van een kop-hals-romp-boerderij. In Feerwerd staat normaal gesproken een bezoek aan de korenmolen Joeswert op het programma, niet alleen om de molen te zien maar ook om meel te kopen. 'Molen open di - za, 13.30 - 17.30' staat op het bordje langs de weg. Bij de molen zelf is de 'i' in een 'o' veranderd. „Dan moeten we maar aan oma vragen of die het voor ons wil kopen”, zegt een vrouw teleurgesteld tegen haar dochtertje. De imposante molen zelf is ook aan de buitenkant de moeite waard. Met zijn witte onderstel en zwarte bovenkant

bepaalt hij de skyline van Feerwerd.

De weg tussen Feerwerd en Garnwerd is druk, de auto's rijden er hard en er is nauwelijks ruimte om door de berm te lopen. De aanleg van een fietspad naast deze weg is geen overbodige luxe. In Garnwerd is het eindpunt bij Café Hammingh, een van de bekendste bruine cafés in de provincie. Het bruine is terug te vinden in de inrichting en lijkt veroorzaakt door vele tabaksrokers.

Het gebouw is een oud veerhuis, waarin de kamers zijn ingericht voor eters en drinkers. Aan de kamerindeling is niets veranderd, een bar ontbreekt. De sfeer is ouderwets, er zit allerlei volk en Café Hammingh vormt zo een prima begin- en eindpunt van deze Struunroute.

Struunroute 2 is volgens de beschrijving twaalf kilometer. De tienjarige Janos liep de route in ruim 2,5 uur. De route gaat over verharde wegen, zware wandelschoenen zijn niet nodig. Café Hammingh is van dinsdag tot en met zondag vanaf elf uur geopend.

ADVERTENTIE